

VRELCI

Leto VIII — Št. 11 (89)

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI ZDRAVILIŠČA ROGAŠKA SLATINA

December 1980

IMAMO VELIKE NAČRTE

GOVOR GLAVNEGA DIREKTORJA ZDRAVILIŠČA OB PRAZNOVANJU DNEVA REPUBLIKE IN 30-LETNICE SAMOUPRAVLJANJA

Tovarišice in tovariši!

Zopet smo se zbrali, da proslavimo naš največji jugoslovanski praznik 29. november. Praznik, ki že skoraj 4 desetletja simbolično predstavlja novo, ljudsko, socialistično, samoupravno in neuvrščeno TITOVO JUGOSLAVIJO. Jugoslavijo, ki jo je v krvavi osvobodilni vojni ustvaril delavski razred skupaj s kmeti in napredno inteligenco. V tej narodnoosvobodilni vojni je bila izbojevana prva proletarska revolucija majhnih, revnih in zatiranih narodov. Njena zmaga je bila izbojevana v izredno težavnih notranjih in mednarodnih okoliščinah ob podpori svobodoljubnega človeštva, ki se je bojevalo proti kugi 20. stoletja — to je proti nacifašizmu.

Navadno na tej proslavi združimo potrebno s koristnim, to pa s prijetnim in se tako ob tej priložnosti z uradnim poročilom medsebojno informiramo o naših uspehih in težavah ter nakažemo smernice za vso delovno organizacijo. Za letos pa smo se dogovorili, da bo prvi del odpadel. Ta del smo deloma opravili že pred 14 dnevi na problemski konferenci, ki je pomenila uvod v razprave po vseh enotah DO. Razprav se bodo križno udeleževale delegacije iz vseh TOZD in DSSS. To pa bomo opravili v prihodnjem mesecu.

Namesto tega smo razširili naš program na praznovanje prav tako pomembnega jubileja, ki je tesno povezan s prvim, to je na tridesetletnico delavskega in družbenega samoupravljanja v Jugoslaviji in še posebej v našem Zdravilišču, ko je bil izvoljen prvi delavski svet.

Danes nam je delavsko samoupravljanje samo po sebi

razumljivo in si brez njega uspešnega dela v kolektivnih sploh ne znamo predstavljati. In prav zaradi te vrašččnosti v nas same menim, da je koristno, če se z nekaj stavki vrnemo v čas, ko je nastalo.

Osnovni pogoji za razvoj delavskega samoupravljanja v naši državi so bili ustvarjeni z osvoboditvijo in prevzemom politične oblasti po

delavskem razredu ter nato z nacionalizacijo osnovnih sredstev za proizvodnjo, medtem ko so se njegove prve klice pojavile že med NOV.

Prav tako najdemo zametke delavskega samoupravljanja po osvoboditvi v času administrativnega upravljanja gospodarskih podjetij v raznih posvetovalnih oblikah med dobrimi delavci in upra-

vami o najpomembnejših vprašanih proizvodnje. Pa tudi sindikalne organizacije so bile pooblašene, da so lahko dajale direktorjem predloge o organizaciji proizvodnje, kakor tudi o izboljšanju delovnih pogojev.

Novo razdobje v del. samoupravljanju pa se začne na koncu 1949. in na začetku 1950. leta, ko sta gospodarski svet zvezne vlade, ki ga je vodil naš rojak Boris Kidrič, in centralni odbor ZSJ sprejela najprej odlok in nato izdala navodilo o ustanavljanju in delu delavskih svetov v državnih gospodarskih podjetjih. V navodilu je bilo določeno, da se delavski sveti ustanovijo v 200 podjetjih in prvi je bil ustanovljen 29. decembra 1949 v podjetju Prvoborac v Solinu pri Splitu. Seveda pa so ti delavski sveti imeli še vedno le svetovalno funkcijo.

Druga etapa pa se začne s sprejetjem zakona o upravljanju gospodarskih podjetij in višjih združenj po delavskih kolektivih 27/6-1950.

Ob tej priložnosti je imel tov. TITO zgodovinski govor, v katerem je poudaril, da je sprejetje tega zakona najpomembnejše zakonodajno opravilo Narodne skupščine po sprejetju ustave in zakona o nacionalizaciji.

Posbej je poudaril, da predajo sredstev za proizvodnjo v roke države še ni ustvarjena akcijska parola delavskega gibanja: Tovarne delavcem, zemlja kmetom. To namreč ne sme biti abstraktna propagandna parola, ampak mora nositi v sebi program socialističnih odnosov v proizvodnji tako v pogledu družbene lastnine kakor tudi v pogledu pravic in dolžnosti delavcev. V nada-

(Nadaljevanje na 2. strani)

*Srečno in zadovoljno
novo leto 1981*

Vam želi uredništvo VRELCEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

ljevanju je tov. Tito, sklicujoč se na dela Marxa in Lenina poudaril, da je proletariatu potrebna le država, ki odmira. Brez odmiranja države tudi ni mogoče ustvariti gesla »Tovarne delavcem«. Na osnovi teh idej je zakon določil, da z državnimi gospodarskimi podjetji kot splošnim narodnim premoženjem v imenu družbene skupnosti upravljajo delovni kolektivi. Na ta način je prvič v zgodovini delavskega gibanja ustvarjeno politično geslo »Tovarne delavcem«, delavski sveti pa so postali osnovni samoupravni nosilci tega gesla. Delavsko samoupravljanje se je nato skladno z družbeno ekonomskim razvojem razvijalo v vse višje oblike kot odraz vse večje stvarne demokracije. Prvo višjo obliko je dobilo v spremembi ustave v letu 1963, zadnjo pa v zakonu o Združenem delu, ki ga upravičeno imenujemo delavsko ustavo.

Če hočemo pravilno doumeti razvoj samouprave v naši DO, moramo z nekaj stavki preleteti organizacijski razvoj v tem obdobju.

Za prva povojna leta oziroma za celo desetletje do uveljavitve z ustavo leta 1953 določenih potoi razvoja samoupravljanja je za Rogaško Slatino kot zdravilišče značilno, da je imela vedno nek oblastni organ, pod katerega je spadala v operativno upravnem smislu. Sprva so bili to republiški upravni organi, kasneje pa okrajni oz. občinski.

Zdraviliško gostinsko podjetje, kot se je Zdravilišče imenovalo ob ustanovitvi, je od leta 1945 do decentralizacije v letu 1954 združevalo poleg zdravstvene službe in gostinskih obratov še ekonomijo, nalivalnico, mizarstvo, ključavničarstvo, avtopark, kotlarno, parke, nasade, vodovod in drugo.

Leta 1953 so republiški upravni organi pričeli akcijo za decentralizacijo dotlej enotnega podjetja. Stališča republiške komisije za decentralizacijo in nas v kolektivu, kako izpeljati decentralizacijo, se niso ujemale, končno pa je le pod oblastnim pritiskom prevladala decentralizacijska shema po predlogu republiške komisije.

Tako je bilo leta 1954 celotno premoženje podjetja

razdeljeno na nova podjetja: Slovenski dom, Pošto, Bohor, Zdraviliški dom, Zdravstvo, Pekarno, Nalivalnico, Mehanično delavnico, Krojaštvo, Mizarstvo in Stanovanjsko skupnost. Naša stališča, ki so bila v nasprotju s komisijo, so bila nato na seji UO oblikovana v zapisniku takole:

»Kljub decentralizaciji, kakršnakoli že bo, ne gre zanemariti pomena in bistva Rogaške Slatine kot celote. Zato naj se samoupravljavci bodočih slatinskih podjetij zavedajo naslednjih dejstev:

1. Rog. Slatina ima po svojih vrelih in po svoji tradiciji funkcijo mednarodnega zdravilišča. To vlogo mora zopet prevzeti.

2. Te funkcije ne bo doseglo kot slučajen sklop gostišč in zanemarjenih hotelov na podeželju, ki vsak po svoje rešuje lastno problematiko. Smer progresivnega razvoja treba sistematično gojiti.

3. Medsebojna povezanost različnih dejavnosti Rogaške Slatine, ki je rastla iz prvine zdravilnih vrelic, se mora ohraniti. Zato je potrebna višja koncepcija koordinacije v smislu funkcije zdravilišča.

4. Razvoj zadnjih let dokazuje, da ima Rog. Slatina ne samo vsebinsko, temveč zaradi organizacije obiska tudi formalno in dejansko karakter zdravstvene ustanove. Če zakon danes še ne predvideva specifičnosti takšne ustanove, je dolžnost nas vseh, ki to specifičnost poznamo, da skupnost obvarujemo škode, ki bi mogla nastati iz te vrzeli.

Vrzel, ki je nastala z decentralizacijo, smo skušali organizacijsko izpopolniti z Zdraviliškim svetom kot družbenim organom, v katerega so delegirala člane vsa iz decentraliziranega zdravilišča nastala podjetja, predsednik pa je bil vedno direktor Zdravilišča. Kljub aktivnemu delu Zdraviliškega sveta so še pojavljale vrzeli, ki so vzbujale pri kolektivih težnjo po ponovni združitvi.

Vzporedno z decentralizacijo je treba omeniti dejstvo, da zavodi za socialno zavarovanje niso bili naklonjeni pošiljanju zavarovancev na zdravljenje v Zdrav. gostinsko podjetje niti pred decentralizacijo niti v podjetja po decentralizaciji. Posledica njihove vztrajne zahteve, da se zavarovanci zdravijo v ustanovi z določenim zdrav-

stvenim režimom, je bila ustanovitev finančno samostojnega zavoda Zdravilišče Rogaška Slatina (odločba OLO Celje št. I-1-819-1-55 z dne 31/5-1955 z veljavnostjo od 1/1-1955 dalje). Ob ustanovitvi so prišli v njegov sestav naslednji gospodarski subjekti: ob decentralizaciji ustanovljeni finančno samostojni zavod zdravstvena ustanova z osnovnimi sredstvi; gostinsko podjetje, Zdraviliški dom z objekti Zdraviliški dom, Styria, Boč in Zagrebški dom, gosp. podjetje Zdravilni vreli, pralnica, ki je bila v času popolne decentralizacije v sklopu občinskega komunalnega zavoda. Ker se je kmalu pokazalo, da nastanitvene kapacitete ne zadoščajo, je bila leta 1956 priključena Zdravilišču tudi hotelska stavba Strosmajerjev dom.

Na predlog obč. lj. odbora Šmarje je zavod prevzel v svojo sestavo leta 1959 še »Slatinsko podjetje Kostrivnica-Gabernik«, nekaj kasneje pa se je priključila tudi vrtnarija s parki.

To je bil tudi zadnji od aktov dekretne narave, ki so oblikovali materialno osnovo Zdravilišča kot zdravstvene delovne organizacije.

V združenih gostinskih podjetjih, ki so se vsako po svoje ubadala s problemi pridobivanja gostov ter ustrezne nastanitve in postrežbe, je bilo kaj kmalu čutiti posledice premalo pretehtane decentralizacije. Očitno je bilo namreč nesorazmerje med restavracijami in hoteli, to je, da je imelo eno gostinsko podjetje preveč hotelskih kapacitet pa premalo restavracijskih in obratno. Težnja za boljšim gospodarjenjem, skupno ponudbo in smotrnimi investicijskimi vlaganji je ta podjetja pripeljala do tega, da so se s 1. 1. 1962 združila v ZGP.

V takšni organizacijski strukturi je bila na obeh straneh, to je v kolektivih ZGP in Zdravilišča, vedno bolj prisotna težnja, da se z integracijskega procesa zopet nadaljevanjem že začetega združi, kar spada skupaj. Tako so se delavci ZGP in Zdravilišča v jeseni 1969 z referendumom izrekli za združitve v delovno organizacijo, ki s firmo Zdravilišče Rogaška Slatina posluje od 1. 1. 1970 dalje.

V skladu z ustavnimi spremembami so temeljne orga-

nizacije združenega dela TOZD Zdraviliška dejavnost, TOZD Polnilnica in TOZD Vzdrževalna dejavnost opravile zaključno dejanje v postopku organizacije, ko so 27. decembra 1973 na svojih zborih delavcev sklenile, da se združijo v delovno organizacijo Zdravilišče Rogaška Slatina in so v ta namen sklenile samoupravni sporazum o združitvi.

Te nadvse pestre organizacijske oblike pa so zahtevale temu primerno razgibano delavsko samoupravljanje. Prvi DS je bil izvoljen 16. 11. 1950, in za njegovega predsednika Lovrenčič Karel, partizan, ki je bil takrat hotelski portir v hotelu Slovenski dom.

Zatem so bili do decentralizacije izvoljeni še trije delavski sveti. Po decentralizaciji pa je vsako podjetje volilo svoje organe upravljanja, z ustanovitvijo Zdravilišča kot zdravstvenega zavoda pa upravni odbor, ki je bil sestavljen po načelu sodelovanja članov kolektiva, ustanovitelja in občanov. Ti so delovali vse do leta 1964, ko so dobili tudi v zdravstvenih zavodih delavske svete kot samoupravne organe v skladu z zakonskimi predpisi. Pri tem pa velja omeniti težnjo v kolektivu še pred formiranjem DS, da se samoupravljanje razširi na obrate — zdravstvo, hotele, polnilnico — kjer so bili v letu 1960 mimo zakonskih predpisov ustanovljeni obratni pododbori z namenom, da pozitivno vplivajo na delovno storilnost, kakor tudi na štednjo materiala in na boljše delovne pogoje. Poleg DS so obstajali in še obstajajo tudi drugi organi samouprave kot so UO, razne stalne in občasne komisije in odbori. Tako je skozi to šlo socializma, kot je samoupravo imenoval tov. Kardelj, šlo več kot 1000 delavcev. Za potrditev uspešnosti tako razgibane samouprave pa se ne moremo izogniti najnужnejšim podatkom, ki bodo pokazali naše delo. Tudi tu se bom omejil na najnужnejše. Tako v investicijskih naložbah le na bežno primerjavo, prav tako pri gospodarjenju le na fizični obseg za vsakih 10 let, nato pa še na zaposlitev. Menim, da so ti podatki dovolj za bežno sliko.

V letu 1950, ko so delavci prevzeli zdravilišče v upravljanje, je bila splošna situaci-

Skupina naših slavlencev

ja nadvse revna in zato je bila vsa leta potrebna velika zavzetost, da bi spravili zdravilišče na nivo, ki ga je imelo. Vedeti namreč moramo, da je bilo zgrajeno v glavnem v drugi polovici 19. stol. in začetku 20., da pa je med obema vojnama modernizacija povsem izostala, svoje pa je doprinesla še vojna, saj je okupator hotele spremenil v kasarne.

Tako smo še leta 1951 imeli le enega zdravnika, brez najnujnejše medicinske opreme in brez srednjega ali nižjega medicinskega kadra.

V hotelih je bilo 87% sob brez tekoče vode, sob s popolnim komfortom (telefon, stranišče, kopalnica) manj kot 1%, brez centralne kurjave pa 93%. Slabe pa so bile tudi restavracije.

V polnilnici se je polnilo ročno brez vsake avtomatike. Izredno težka pa je bila tudi situacija na vrelnem področju, kakor tudi s pitno vodo, da ne govorim v kakšnih pogojih se je delalo v pralnici, kopališčih in ostalih obratih.

Toda v tem desetletju smo že precej naredili. Tako imamo v letu 1960 že urejene ambulate v Zagrebškem domu in zasedene s 4 zdravniki in 4 srednjimi medicinskimi sestrami, opremljene pa z lastno zdravstveno opremo, posodobljena so kopališča in na novo zgrajena pivnica mineralne vode. Veliko je vložnega v modernizacijo hotelov, tako se je odstotek sob brez tekoče vode zmanjšal na 26%, sob s popolnim komfortom povečal na 2%, sobe s centralno kurjavo pa na 16%. Sproti se je urejevalo restavracije in zgrajeno je kegljišče.

V Polnilnici dobimo 1 polnilni in polavtomatski pralni

stroj. S pomočjo tovarne dušika Ruše je urejena polnilnica plina CO₂. Največji uspeh pa je dosežen na vrelnem območju. Zvrtnih je v teh letih 5 km vrtin, ki so dale pozitivne rezultate in omogočile pripravo dolgoročnega programa zdravilišča do leta 2000. V tistem času je bil to edini dolgoročni program v Sloveniji, verjetno pa sploh v Jugoslaviji, in mu sledimo še sedaj. V letih 1960 do 1970 zgradimo terapijo in drugo novo pivnico. Tako imamo tedaj zdravstveno službo v enem objektu z 9 zdravniki in 22 delavcev s srednjo in višjo medicinsko ter fizioterapevtsko izobrazbo. Tudi stanje v hotelih in restavracijah se obrne na bolje. Polnilnica dobi avtomatski pralni stroj in vpelje še druge izboljšave. Deloma posodobimo pralnico, obrtne delavnice in vrtnarijo.

Tudi v naslednjem desetletju se modernizacija in novogradnje nadaljujejo: v zdravstvenem delu tehnične izboljšave, uvedba novih postopkov in nabava temu primerne sodobne opreme in instrumentarija, v hotelskem delu pa se stanje glede opremljenosti bistveno spremeni. Zgrajen je bil hotel Donat in imamo sedaj od skupno 1288 postelj 16% v A, 21% v B, 33% v C in le še 375 postelj v D kategoriji. Sob z instaliranimi telefoni imamo 40%, z lastnimi sanitarijami 70%, s centralnim ogrevanjem pa 79%. Polnilnica se je preselila v novo sodobno stavbo in se je tudi strojno posodobila tako na področju proizvodnje mineralne vode kot plina CO₂, pričela pa je tudi s proizvodnjo brezalkoholnih pijač in visokotlačnih cistern za CO₂. Modernizirali smo kurilnico,

kjer kurimo z zemeljskim plinom, prav tako pa smo posodobili tudi pralnico.

Ta prizadevnost organov upravljanja in večine delavcev pa je dala tudi ugodne ekonomske rezultate. Zaradi pomanjkanja časa se bom tudi tu omejil, in sicer na dva fizična pokazatelja za vsakih 10 let.

V letu 1950 smo imeli skupaj 153.000 nočitev brez tujcev, v letu 1960 pa 244.154, od tega 24.279 tujih. Tako smo že leta 1960 v indeksu 135 prekoračili predvojne nočitve najugodnejšega 1938. leta.

1970: 229.616, od tega tujih 112.207,

1979: 330.753, od tega tujih 90.000.

V polnilnici pa je bilo napolnjenih:

1950 — 2,348.544 lit. min. vode

1960 — 5,789.524 lit. min. vode

1970 — 21,130.976 lit. min. vode

1979 — 29,917.538 lit. min.

vode in 4, 521.220 lit. brezalkoholnih pijač.

in 1491 ton plina CO₂ ter narejenih skupaj s kooperanti 36 visokotlačnih cistern za CO₂ v tonazi od 3—50 ton.

Vse številke govore o absolutnem porastu prometa, le da zadnja leta beležimo rahel padec pri tujih nočitvah, kar je posledica manjkajočih ustreznih nastanitvenih kapacitet.

Število zaposlenih pa se je gibalo takole:

1950 — 320 delavcev

1960 — 467 delavcev (zajeto vso gostinstvo)

1970 — 497 delavcev

1979 — 857 delavcev, indeks 267.

Zanimiv je tudi podatek, kako se je izboljšala kvalifikacijska struktura zaposlenih kot posledica načrtnih vlaganj v kadre (trenutno imamo 112 štipendistov) v zadnjih 10 letih, kar je razvidno iz primerjave med potrebo in dejansko kvalifikacijo v letu 1970 in v letu 1979.

	1970		1979	
	dejanska	potrebna	dejanska	potrebna
Visoka in višja izobrazba	29	41	40	61
Srednja izobrazba	39	72	116	174
Nižja strokovna izobrazba	49	6	38	—
Visoka kvalifikacija	13	30	15	—
Kvalifikacija	108	133	260	239
Polkvalifikacija	62	115	239	233
Nekvalifikacija	197	100	149	150
	497	497	857	857

Najbolj viden je premik v udeležbi pri kadru, ki sestavlja večino zaposlenih, kar izraženo v procentih pomeni pri srednji izobrazbi dvig od 7,8 na 13,5% vseh zaposlenih, pri delavcih s kvalifikacijo dvig od 21,7 na 30,3% vseh zaposlenih, pri polkvalificiranih delavcih dvig od 12,5 na 27,8% vseh zaposlenih ter pri nekvalificiranih padec od 39,6 na 17,4% vseh zaposlenih.

Posebej pa moram poudariti, da smo že v letu 1962 pričeli s pripravami za uvedbo diferenciranega delovnika povsod, kjer je to smotrno, predvsem pa v polnilnici ek. fin. sektorju, zdravstvu in gostinstvu. S tem smo dosegli, da je skoraj 1/3 delavcev sezoncev dobila stalno zaposlitev in s tem vrsto pravic, ki jim pripada iz tega naslova. Tudi z organizacijskih

vidikov je to pozitivno, ker je odpadla skrb za strokovni kader na ključnih delovnih mestih.

Že iz tega, še posebej pa iz drugih podatkov je razvidno, da so samoupravni organi ob vsem velikem delu skrbeli tudi za sodelavce. Temu namenu je služila tudi uvedba nagrajevanja po učinku že 1961. leta, ki se je dopolnjevalo leta 1972 in nato lansko leto. Med prvimi smo vpeljali tople obroke in jubilejne nagrade. Ob izidu sindikalne liste pa smo vedno skušali izplačevati gornje limitirane zneske za regrese.

Organizirano imamo rekreacijo in letne oddihe. Že desetletja skrbimo za stanovanje zaposlenih. Tako je bilo v teh letih zgrajenih 108 stnovanj — 24 jih je sedaj v gradnji. Za zasebno gradnjo (Nadaljevanje na 5. strani)

Označevanje kvalitete prehrambnih gostinskih storitev

Na pobudo Splošnega združenja za gostinstvo in turizem Slovenije se je tudi v Sloveniji začelo ocenjevanje kvalitete prehrambnih gostinskih obratov. Osnovni namen ocenjevanja je izboljšanje kvalitete storitev in boljša ureditev obratov. Cilj pa je zadovoljiti gosta in mu z zunanjim označevanjem kvalitete v obliki zvezdic zagotoviti številu zvezdic primerno kvaliteto. Gostinske organizacije združenega dela in zasebni gostinci so za uveljavitev enotnih meril pri označevanju kvalitete sklenili posebni samoupravni sporazum. S tem sporazumom so poleg ostalih določil bila sprejeta tudi enotna merila za označevanje gostinskih prehrambnih obratov. Določeno je bilo tudi, da se gostinski obrati glede na doseženo število točk razvr-

ščajo v šest kategorij z oznako od 0 do 5 zvezdic. Posamezni obrat lahko prejme maksimalno število 90 točk po naslednjih kriterijih:

I. Urejenost okolja in zunanji izgled gostinskega obrata — 14 točk,

II. Opremljenost in urejenost gostinskega obrata — 18 točk,

III. Obseg in kvaliteta ponudbe gostinskih storitev — 52 točk,

IV. Opremljenost prostorov in skrb za prijetno počutje gostov — 6 točk,

V. Odbitne postavke, če je bil za obrat v tem letu izrečen ukrep inšpekcijskih služb — manj 20 točk.

Iz navedenih kriterijev vidimo, da je težišče na obsegu in kvaliteti ponudbe gostinskih storitev. Torej manj na

kriterijih, ki terjajo finančna sredstva in več na iznajdljivosti in dobri volji kolektiva določenega obrata.

Z navedenim sporazumom je tudi določeno, da deluje na območju republike Odbor za kvaliteto storitev, da pa samo ocenjevanje izvajajo posebne komisije za ocenjevanje kvalitete gostinskih obratov na ravni medobčinskih gospodarskih zbornic.

Po tej poti so bili v mesecu marcu ocenjeni naši gostinsko prehrambni obrati. Uvrstili so se takole:

1. Restavracija Donat, 88 točk — 5 zvezdic,
2. Restavracija Zdraviliški dom, 78 točk — 4 zvezdice
3. Restavracija pošta, 77 točk — 4 zvezdice,
4. Restavracija Slovenski dom, 74 točk — 4 zvezdice,

5. Restavracija Soča, 72 točk — 4 zvezdice,
6. Restavracija Bellewue, 61 točk — 3 zvezdice,
7. Restavracija Sonce, 61 točk — 3 zvezdice,
8. Restavracija Bohor, 58 točk — 2 zvezdici.

Torej še dokaj dobra uvrstitev. Pri tej pa na žalost ni ostalo. V oktobru nas je poleg nekaterih drugih gostinskih prehrambnih obratov v Celju in regiji obiskal Odbor za kvaliteto gostinskih storitev z namenom kontrolnega pregleda izvršene ocenitve.

Zadela nas je enaka usoda kot druge pregledane gostinske obrate in večina naših obratov je izgubila po eno ali več zvezdic. Pri prvotni ocenitvi je ostal samo hotel Donat, ki je tako poleg gostinskega obrata »Vila Herbenstein«, Velenje, edini gostin-

Jubilejne nagrade in priznanja v l. 1980

V četrtek, dne 27. novembra smo se zopet kot vsako leto zbrali vsi delavci Zdravilišča v Zdraviliški dvorani, kjer smo proslavili 30. letnico samoupravljanja, o čemer je obširno spregovoril glavni direktor Lojze Libnik.

Kot običajno so bile na proslavi podeljene nekaterim delavcem jubilejne nagrade in pismena priznanja za delovno dobo pri Zdravilišču.

Jubilejne nagrade so bile določene v skladu s sindikalno listo v isti višini kot v letu 1979, in sicer:

- za 30 let 6.000,— din
- za 20 let 5.000,— din
- za 10 let 3.300,— din

Pismena priznanja so prejeli delavci za delovno dobo pri Zdravilišču in sicer za 10 let, 20 in 30 let.

Po posameznih temeljnih organizacijah združenega dela in skupnih službah so prejeli jubilejne nagrade in priznanja naslednji delavci:

TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST

Nagrade za 30 let: Jugovar Viktorija, Korbar Rozi-

na, Tanšek Veronika, Čujež Milena, Buzina Majda, Firer Štefanija, Kuraj Slava, Plemenitaš Jože.

Nagrade za 20 let: Grah Hermina, Hrepevnik Tilka, Strašek Franc, Križan Ana, Krušlin Terezija, Čujež Jožica, Gobec Elizabeta, Halužan Katarina, Hostnik Dušan, Kidrič Dragica, Krumpak Jožica, Pivec Terezija, Rak Karolina, Tramšek Albina, Matko Marija, Škrabl Ivanka.

Nagrade za 10 let: Gobec Marija, Kirič Marija, Lipnik Albina, Križanec Martina, Lah Marija, Novak Janez, Benedik Marija, Čepek Anica, Franc Lidija, Kidrič Albina, Kučič Štefanija, Kranjec Bojan, Kitak Martina, Lorber Barbara, Posilovič Marija, Turner Terezija, Furjan Dragica.

Priznanja za 30 let: Korbar Rozina, Buzina Majda, Koražija Valentina.

Priznanja za 20 let: Krušlin Terezija, Čujež Jožica, Halužan Katica, Kidrič Dragica, Klepec Marija, Špilak Jože, Turnšek Janez.

Priznanja za 10 let: Anderlič Marjan, Gobec Marija, Ilijaš Zofija, Kirič Marija, Križanec Martina, Lah Marija, Bedenik Marija, Čepek Anica, Kidrič Albina, Kučič Štefanija, Kitak Martina, Turner Terezija.

TOZD POLNILNICA

Nagrade za 30 let: Dolc Marija, Koružnjak Adolf, Trifunovič Lazar.

Nagrade za 20 let: Gajšek Stanko, Gajšek Amalija, Kos Marija, Padjan Blagode, Pirš Terezija.

Nagrade za 10 let: Bitenc Alojz, Ogrizek Zlatko, Šket Emilijan, Vodušek Alojz, Dolc Ivan, Petrovič Jovan.

Priznanja za 30 let: —

Priznanja za 20 let: Gajšek Amalija, Pirš Terezija, Kobale Kristina, Zorin Florjan.

Priznanja za 10 let: Bitenc Alojz, Dolc Ivan, Ogrizek Zlatko, Zorin Anton.

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST

Nagrade za 30 let: Bračun Franc, Kozman Franc, Vodušek Viktor.

Nagrade za 20 let: Pirš Vinko.

Nagrade za 20 let: Ferlež Branko, Herič Jože, Likar Miroslav.

Priznanja za 30 let: —
Priznanja za 20 let: Jagger Leopold, Sajko Vinko.

Priznanja za 10 let: Ferlež Branko, Herič Jože, Ivančič Božidar, Lesjak Franc, Turnšek Anton, Grosek Karl.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Nagrade za 30 let: Lapan Štefanija, Mikašek Djuro.

Nagrade za 20 let: Birska Cilka, Brantuša Marija, Koražija Vida, Prah Antonija, Ulamec Milica, Vark Metka, Malbaša Budimir, Pišek Albert.

Nagrade za 10 let: Horvat Štefanija, Kus Terezija, Zagoda Milan, Križman Franc, Anderlič Ružica, Perc Stanislava, Novakovič Davorin.

Priznanja za 30 let: —
Priznanja za 20 let: —
Priznanja za 10 let: Blazina Stanislav, Brantuša Marija, Zagoda Milan.

K. T.

ski obrat v Celjski regiji s 5 zvezdicami in tako v najvišji kategoriji. Pa si pogledjmo kakšna je nova ocenitev po kontrolnem pregledu:

1. Restavracija Donat, 84, točk — 5 zvezdic,
2. Restavracija Zdraviliški dom — 3 zvezdice,
3. Restavracija Slovenski dom — 3 zvezdice,
4. Restavracija Pošta — 2 zvezdici,
5. Restavracija Sonce — (ponovna ocenitev).

Odbor je predlagal, da komisija pri MGZ izreče ustrezno število zvezdic tudi za Bellewue.

Moram povedati, da je odvezmu zvezdic v nekaterih naših obratih poleg previsoke ocenitve po komisiji v primerjavi z ocenjevanjem v drugih regijah Slovenije, botrovala tudi neurejenost in ponekod tudi nečistoča, ki jo je ob kontrolnem pregledu ugotovil omenjeni odbor.

Na problemski konferenci v novembru 1980, smo si zadali nalogo, da do naslednje sezone pripravimo naše obrate tako, da bo naša uvrstitev v letu 1981:

1. Restavracija Donat — 5 zvezdic,
2. Restavracija Zdraviliški dom — 4 zvezdice,
3. Restavracija Pošta — 4 zvezdice,
4. Restavracija Slovenski dom — 4 zvezdice,
5. Restavracija Soča — 4 zvezdice,
6. Restavracija Sonce — 4 zvezdice,
7. Restavracija Bellewue — 3 zvezdice,
8. Restavracija Bohor — 2 zvezdici.

Da ta strateški cilj, če ga tako imenujem, dosežemo, bo potrebno nekaj manjših preureditev, zamenjava opreme in adaptacija sanitarij (kar vse skupaj ne bo terjalo takih finančnih sredstev, da jih ne bi zmogli). Potrebno pa bo predvsem in zlasti veliko do-

bre volje. Popestritev ponudbe, odnos do gosta, enotne in urejene delovne obleke (ki jih imamo pa se ne nosijo povsod), predvsem pa čistoča, so zadeve, ki se bodo morale občutno izboljšati. Zaostri bo potrebno osebno odgovornost slehernega gostinskega delavca in ne navsezadnje pri vodstvenih gostinskih delavcih v obratih. Od slednjih je precej odvisna uspešna realizacija nalog, ki smo si jih zastavili na problemski konferenci in ki nas vse brezkompromisno zavezujejo — sicer izgubi na svoji vrednosti.

Mogoče se bo kdo, ki bo ta prispevek prebral, vprašal, zakaj toliko besed o teh zvezdicah. Saj je končno vseeno, koliko jih je na tabli ob vhodu v gostinski obrat, saj se na to redko kdo ozre. Mogoče se jih res ne dosti. Vendar ko bo gost prestopil naš prag, se morajo zunaj označene zvezdice krepko odraziti na kvaliteti gostinskih storitev. Tisti, ki se bodo na tablo ozrli, bodo upravičeno pričakovali in zahtevali število zvezdic primerno kvaliteti. S številom zvezdic jamčimo gostu določeno kvaliteto. S sporazumom pa je določeno, da se bodo v bližnji prihodnosti cene oblikovale in potrjevale skladno s pridobljenimi zvezdicami. Pridobljenimi zato, ker si jih bo potrebno vsako leto znova pridobiti oziroma zaslužiti. Ker verjetno nihče od nas ne želi biti v tistem našem gostinskem obratu, ki bi vsled nekvalitetnih gostinskih storitev — in sem spada med ostalim tudi odnos do gosta — in nečistoče izgubil prvotno določene zvezdice, nam ne preostane nič drugega, kot da smo neprestano »na preži«.

Odgovornost do kolektiva Temeljne organizacije Zdraviliška dejavnost, do Delovne organizacije Zdravilišča in kraja samega, je prevelika, da bi si lahko to privoščili.

Martin Kene

(Nadaljevanje s 3. strani)
pa je bilo v teh letih 224 interesentov deležnih posojila. Če sedaj k temu povemo še, da je v DO zaposlenih okrog 200 družinskih članov, lahko mirno trdimo, da dobra polovica članov kolektiva stanuje v stanovanjih, do katerih jim je pomagalo Zdravilišče in je le malo delovnih organizacij, ki se lahko pohvalijo s takšnim standardom.

Na koncu pa še nekaj besed o naših nadaljnjih načrtih.

Tudi za to petletno obdobje smo si zastavili, tako kot vedno doslej, ambiciozne načrte. Poleg redne obnove in modernizacije predvidevamo tudi nove naložbe, med katerimi je največji hotelski kompleks SAVA, to je 330

novih postelj, restavracija s 450 sedeži, modernizacija hotelov Zagrebški dom in Park s povezavo na Terapijo;

renovinarje in razširitev Terapije, ureditev bara pri Pošti, izgradnja obrtniških delavnic, širitev pralnice in izgradnja ostalih infrastrukturnih objektov;

v TOZD Polnilnica nabava nove polnilne linije in v letih do 1985 zopet priprava za novi hotel, ki se bo gradil v letih 1985—1990.

Skupna vsota investicij v teh letih bo znašala po sedanjih cenah 1 milijardo novih dinarjev.

Na kraju želim vsemu kolektivu, še posebej pa nagajencem prijetno bivanje med nami in vesele praznike.

PROBLEMSKA KONFERENCA

Napovedana je bila v oktobru pa preložena na november. Prisotnih je bilo okoli 250 vabljenih delavcev vseh zdraviliških samoupravnih organizacijskih enot, nosilcev družbenopolitičnih funkcij v teh ter vodstveni in vodilni delavci.

Osvetlila naj bi dobre in slabe strani gospodarjenja, socialna vprašanja, delovne pogoje in razmerja, nagrajevanje, izpolnjevanje pravic in dolžnosti in tako naprej.

Uvodni referat glavnega direktorja je dal obilo iztočnic za razpravo. Okoli deset razpravljalcev pa je postavilo probleme bolj ali manj v konkretno luč.

Veliko je ostalo nedorečenega in kakšna bo pot izrečenih ugotovitev? Pokonferenčni komentarji so izzvenili z ugotovitvijo, da je bilo preveč razprav in predavanj s strani vodilnih delavcev, tako da ni ostalo časa za marsikaterega delavca, da bi svoje misli povedal v živi besedi na tem mestu.

Namen konference bo izpolnjen, če ji bo sledila izvršilna akcija. Za akcijo pa so zadolžene družbenopolitične organizacije, samoupravni in poslovodni organi.

V poplavi problemov ni nihče omenil porazne tehnične zaostalosti naše telefonije. Interesenti nas brezuspešno kličejo za rezervacijo sob in naročilo slatine. Če ima kdo srečo in se vključi v pozvano številko, se bo kaj kmalu sredi pogovora izgubil iz linije in te pričnejo znova. Ker klicanje s klicanjem se lahko telja izdajo živci in potrpljenje, zavrti čestokrat telefonske številke k naši konkurenci. Premnogokrat bo ostal le na pol zadovoljen, ker bo klicanec dal nerazumljive ali nepopolne odgovore.

Zbrane ure za delo v prekournem delovniku, izplačane domala šele po enem letu, bremene bruto OD za morebitne višje prispevke, same po sebi pa so oskubljene za inflacijsko stopnjo.

Komercialni direktor je zelo izčrpno nanizal svoje poglede in ugotovitve o vzrokih, ki so onemogočili višjo realizacijo pri potrošnji pijač in jedil v restavracijah. Navedel je nekaj organizacijskih in subjektivnih pomanjkljivosti, ki bi naj temu botrovali. Avditoriju je ostal dolžan pojasnilo o tem, zakaj niso izkoristili letos edinstveno priložnost in prodali nekaj stotisoč steklenic več slatine in Trimvita še posebej v Dalmaciji. Konkurenčnih pijač ni bilo, kupci pa so rotili naše zastopnike za dobavo naročenih količin. Javni komentar o tem, zakaj je morda sto ali več milijonov starih dinarjev manj realizacije, bi bil na tem mestu še kako primeren in bi potegnil črto pod neumestnimi kavarniški ugibanji.

Na oktobrskih zborih v pralnici in pri gostinskih delavcih je bilo v ospredju vprašanje nagrajevanja po učinku. Ker nimamo boljšega sistema, bi uporabljali dosedanega, to je individualne in kolektivne merilce za učinek. Odstopanje od načel za individualno nagrajevanje pomeni premik k uravnilovki, ki destimulira prizadevne in uspešne delavce. Republiški odbor ZSS bo na svoji prihodnji konferenci posvetil glavno točko obravnave prav problemom nagrajevanja.

Po konferenci je bilo na kolegiju sklenjeno, da se v bližnji prihodnosti skličejo posamične konference in obravnavajo tekoče in žgoče teme znotraj TOZD in DSSS in med njimi.

Sč.

Uspešno gostovanje moškega pevskega zbora Zdravilišča Rogaška Slatina v ZRN

Konec septembra se je vrnil z gostovanja v ZRN — točneje iz univerzitetnega mesta Giessen — moški pevski zbor Zdravilišča iz Rogaške Slatine. Bili smo gostje mešanega pevskega zbora iz tega mesta, ki nam bo vrnil obisk v mesecu juniju prihodnje leto. Naše gostovanje je bilo po pevski plati nad vse uspešno, a tudi sicer nam bo ostalo v lepem spominu.

Po naporni in dolgi poti — odpotovali smo v četrtek, 25. 9. ob 22. uri, prispeli pa smo naslednjega dne popoldan — so nas pričakali naši gostitelji. Pozdravili so nas: predsednik zbora »Bauerschen Gesangverein«, predstavnik mestne skupščine in predsednik pevske zveze za področje Lahntal. Sprejeli so nas v stolpu giessenske pivovarne, kjer smo se spoznali s pevci.

Skoraj vsi smo stanovali pri članih zbora oziroma njihovih družinah.

Prvi koncert smo imeli v Heuchelheimu, majhnem mestecu v bližini Giessna, in sicer v cerkvi, ki služi izključno za koncertne nastope. Nastopali smo skupaj s komornim orkestrom iz tega mesta in poslušalci so bili z našim nastopom zadovoljni, saj se še po našem odhodu z odra dolgo ni polegel aplavz. Predstavili smo program umetnih in narodnih pesmi. Dvorana je bila izredno akustična, tudi publika je bila na »ravni« in vse to nas je vzpodbudilo, da smo ubrano in brezhibno predstavili svoj program, kot je kasneje poudaril prof. Jože Gregorc, dirigent iz Maribora, ki so mu naslednji dan podelili naslov častnega dirigenta.

Osrednji dogodek našega gostovanja je bil vsekakor koncert v univerzitetni dvorani v Giessnu (mesto ima čez desetisoč študentov), v nedeljo popoldan. V prvem delu smo predstavili program umetnih pesmi od renesanse do sodobnih, v drugem pa program narodnih pesmi. Naš osnovni namen je bil ta, da seznanimo publiko z našo — slovensko in jugoslovansko — umetno ter ljudsko pesmijo. Poslušalci so pozorno sledili nastopu, se vanj vživeli in videti je bilo, kot da jih je naša umetna in narodna pesem zelo navdušila. Dokaz za to so bili tudi številni dodatki, ki jih je publika »izsilila«.

Ni naš namen, da bi si peli hvalo, kajti naš nastop je po strokovni strani ocenil prof. Jože Gregorc v Mariborskem »Večeru« v prispevku »Ovacije za pevce iz Rogaške Slatine«. Pohvalne pa so bile tudi strokovne ocene o našem nastopu v giessenskih časopisih. Naj omenim le nekaj misli iz omenjenih kritik v giessenskih časopisih, ki so nam jih ljubeznivi domačini poslali:

— še posebej je vzbujala pozornost izoblikovana interpretativna moč tega zbora;

— krasni glasovi so z občutkom predstavili in izoblikovali pesmi v različnih fazah, v lahнем stilu, brez truda, ki je nakazoval glasovno disciplino;

— s polnim zvokom in pazljivim oblikovanjem sledijo pevci vsakemu majhnemu gibu dirigenta in dosežejo s tem zgledno podajanje melodičnih in ritmičnih elementov jugoslovanske folklore.

Nepozabno je bilo tudi srečanje z našimi ljudmi, ki so na začasnem delu v tem mestu. Kljub temu, da prej ni bilo predvideno to srečanje, je do njega prišlo na pobudo nemškega zbora. Čudi nas le, da pristojni organi, ki skrbijo za stike z zdomci (mi smo jih o tem, da gostujemo v Nemčiji pismeno obvestili), niso pokazali prav nobenega interesa, da bi naš zbor priredil tudi koncert za zdomce. Člani »Jugoradnika« so nas sprejeli res prijateljsko, tako kot to znajo samo Jugoslova-

ni, ki žive v tujini. Z zanosom smo jim zapeli nekaj pesmi, še posebej so nas vse nekako ponesle »Pesem Titu« in »Jugoslavija«. To je bilo sicer kratko srečanje, a tako doživeto, da ga je z besedami težko opisati. Morda še največ pove dejstvo, da so se pojavile solze celo v obeh sicer zadržanega predsednika giessenskega zbora.

Po tem srečanju so nam gostitelji priredili prijateljsko srečanje s kulturnim programom, na katerem so nastopili folklorna skupina »Jugoradnika« in folklorna skupina iz Giessna. Skupaj z zborom iz Marburga smo zapeli dve slovenski pesmi. Na tem srečanju je bil podeljen naslov častnega dirigenta prof. Gregorcu iz Maribora. Velik je namreč njegov prispevek pri razvijanju sodelovanja med zbori iz tega dela ZRN in nekaterimi našimi zbori. Svoj čas je namreč večkrat gostoval v ZRN tudi s svojim zborom — Slava Klavara, katerega član je bil tudi naš dirigent Plohl Franc.

In kakšno je naše mnenje o gostiteljih?

Moram reči, da izredno lepo, nad pričakovanim. To je verjetno zaradi napačne predstave, ki smo jo imeli o Nemcih češ, da so sicer zelo dosledni in korektni, vendar pa v stikih hladni in zadržani. Srečali smo se z izredno prisrčnimi, veselimi, družabnimi ljudmi, ki so se na vsakem koraku trudili — celo dobrodošlico so nam napisali v našem jeziku — da bi nam bilo bivanje pri njih čimbolj prijetno. Zato se bomo morali mi, kot tudi ves kraj, pri njihovem gostovanju pri nas naslednje leto, vsestransko potruditi.

Naj na koncu omenim, da smo večkrat poudarjali, in tudi napisano je bilo, da je naš zbor iz znanega, več kot 300 let starega zdravilišča iz Rogaške Slatine in da se po njem tudi imenuje. Nedvomno bo obisk pevcev in gostov iz Giessna junija pri nas priložnost za vzpostavitev trajnejših stikov, pri čemer ne gre zanemarjati tudi možnosti ponudbe zdraviliških kapacitet.

Zlatko Novak

POROČILO O PROMETU JANUAR–NOVEMBER 1980

postavka	1980	plan 1980	1979	% izp. plana	indeks 80:79
ZDRAVSTVO					
zdravniški pregledi	36.012	36.000	37.104	100	97
kopeli	194.314	185.584	195.349	105	99
postopki	45.648	41.847	41.799	109	109
gastroskopiija	701	735	733	95	96
EKG	1.588	1.146	1.252	139	127
rektoskopija in parcial. kolonoskopija	138	74	72	186	192
röntgen (št. ekspozicij)	9.243		9.999		92
HOTELI					
nočitve skupaj	297.090	301.000	307.293	99	97
nočitve hotel Donat	63.688	61.200	64.792	104	98
nočitve hotel Boč	10.872	12.000	13.177	91	83
nočitve ost. hoteli	222.530	227.800	229.324	98	97
nočitve dom. gostov	217.990	212.140	219.520	103	99
od tega na druž. str.	128.960	92.360	124.678	140	103
nočitve tujih gostov	79.100	88.660	87.773	89	90
od tega:					
Avstrija	45.840		53.057		85
Italija	16.259		15.895		102
Nemčija	14.491		15.855		91
ostali	2.510		2.066		121
število gostov skupaj	25.788		28.152		92
štev. gostov h. Donat	7.000		7.521		93
štev. gostov h. Boč	1.199		1.566		77
štev. gostov ost. hoteli	17.589		19.065		92
štev. domačih gostov	18.841		20.697		91
od tega na druž. str.	6.254		6.424		97
štev. tujih gostov	6.947		7.455		93
od tega:					
Avstrija	3.559		4.030		88
Italija	1.980		1.863		106
Nemčija	1.165		1.228		95
ostali	243		334		73
RESTAVRACIJE					
iztržek hrane po naročilu v din	8.486.766		7.887.960		108
POLNILNICA					
polnitev min. vode + rinerji	27.748.783	27.700.000	27.547.169	100	101
prodaja min. vode + rinerji	27.937.918	27.700.000	27.650.540	101	101
Donat Mg	14.432.550	14.400.000	12.120.412	100	119
Tempel	13.434.874	13.300.000	14.440.440	101	93
rinerji	70.494		89.688		79
polnitev Trimvit + rinerji	5.697.348	4.700.000	4.307.267	121	132
prodaja Trimvit + rinerji	5.738.200	4.700.000	4.269.083	122	134
polnitev CO ₂ od tega v cister.	1.695.073		1.305.096		130
prodaja CO ₂ (+ Kutina, Belinka)	155.970		153.500		102
od tega v cister.	2.915.803	2.590.000	2.487.931	113	117
od tega v cister.	1.376.350		1.103.510		125

Kadrovske novice

V mesecu oktobru 1980 so sklenili delovno razmerje v Zdravilišču naslednji delavci:

TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST

Hoteli

Očko Marija — 29. 10. 1980 — pomoč pri pospravljanju hotelskih sob, določen čas;
Jereb Dragica — 1. 10. 1980 — pomoč pri pospravljanju hotelskih sob, določen čas;
Krklec Zdenka — 17. 10. 1980 — pomoč pri pospravljanju hotelskih sob, določen čas;
Lampret Anica — 17. 10. 1980 — pomoč pri pospravljanju hotelskih sob, določen čas;
Belcer Helena — 23. 10. 1980 — pomoč pri pospravljanju hotelskih sob.

TOZD POLNILNICA

Zgajner Franc — 27. 10. 1980 — vzdrževanje polnilnih naprav, vrnil iz JLA.

SKUPNE SLUŽBE

Slivnik Anton — 1. 10. 1980 — grafik-designer, nedoločen čas.

Delovno razmerje je prenehalo naslednjim delavcem:

TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST

Restavracije

Firer Štefaniji — 2. 10. 1980 — natakarska opravila, starostna upokožitev.

Hoteli

Drofenik Alojzu — 16. 10. 1980 — kurir — nosač, sezonska zaposlitev;
Jereb Dragici — 17. 10. 1980 — pomoč pri pospravljanju hotelskih sob, sporazumno prekinila delovno razmerje.

TOZD POLNILNICA

Tkalčević Franju — 24. 10. 1980 — opravilo razvozov v skladišču Zagreb, sporazumno prekinil delovno razmerje;
Milošević Dragoslavu — 31. 10. 1980 — vodenje skupine vratarjev, sporazumno prekinil delovno razmerje.

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST

Perković Vinku — 25. 10. 1980 — vzdrževanje TT naprav, ukrep disciplinske komisije;
Terbovc Antonu — 21. 10. 1980 — opravila elektromehanike, invalidska upokožitev.
V mesecu oktobru je rodila delavka Milica Klemenčič v TOZD Zdraviliška dejavnost punčko.
K. T.

ZAHVALA

Vsem, ki ste z menoj ob izgubi moje drage nepozabne mame sočustvovali, ji darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti, se najlepše zahvaljujem.

Martin Kene
s sorodniki

V mesecu novembru 1980 so sklenili delovno razmerje v Zdravilišču naslednji delavci:

TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST

Restavracije

Bratuša Erih, 26. 11. 1980, točajska opravila, nedoločen čas, vrnil iz JLA.

Hoteli

Bobek Greta, 12. 11. 1980, pomoč pri pospravljanju, določen čas;
Galun Kristina, 4. 11. 1980, pomoč pri pospravljanju, določen čas;
Merdanovič Samka, 13. 11. 1980, pomoč pri pospravljanju, določen čas;
Križanec Antonija, 6. 11. 1980, opravila sobarice, nedoločen čas;

Vouk Marija, 21. 11. 1980, opravila sobarice, nedoločen čas.

TOZD POLNILNICA

Brkić Božidar, 26. 10. 1980, opravila razvozov v skladišču Zagreb, nedoločen čas.

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST

But Emil, 17. 11. 1980, vzdrževanje TT naprav, pripravnik, nedoločen čas.

Delovno razmerje je prenehalo naslednjim delavcem:

TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST

Zdravstvo

Polajžer Rajku, 14. 11. 1980, priprava min. kopeli, sezonska zaposlitev.

Hoteli

Brodnik Evgenij, 4. 11. 1980, vodenje recepcije Styria, starostna upokožitev.

Restavracije

Vodušek Ani, 6. 11. 1980, čiščenje kuhinje, sezonska zaposlitev;
Lesnika Amaliji, 1. 11. 1980, natakarska opravila, sporazumno;

Vouk Mariji, 30. 10. 1980, čiščenje restavracij, sporazumno.

TOZD POLNILNICA

Koražija Jožetu, 30. 9. 1980, uprav. s strojem za vlaganje steklenic, samovoljno zapustil delo;

Jeranko Zaliki, 27. 11. 1980, razkladanje-nakladanje, sezonska zaposlitev;

Humski Ireni, 25. 11. 1980, razkladanje-nakladanje, sezonska zaposlitev.

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST

Križan Albertu, 1. 11. 1980, samostojna zidarska opravila, invalidska upokožitev;

Vinkler Stanku, 15. 11. 1980, uprav. z grad. stroji, umrl.

V mesecu novembru je rodila hčerko delavka Klemenčič Milica iz TOZD zdrav. dejavnost.
K. T.

REALIZACIJA MINERALNE VODE ZA OBDOBJE JANUAR–OKTOBER 1979–1980

Tek. št.	Organizacija	januar — oktober 1979	januar — oktober 1980	Index
1.	»RADENSKA«	157.169	152.345	96,93
2.	»BUKOVIČKA BANJA«	81.007	85.005	104,94
3.	»ROGAŠKA«	25.823	26.495	102,60
4.	»VRNJIČI«	23.012	22.220	96,56
5.	»JAMNICA«	51.587	56.795	110,10
6.	»MILAN TOPLICA«	12.061	12.217	101,29
7.	»PALANAČKI KIS.«	9.160	8.602	93,91
8.	»SARAJEVSKI KIS.«	12.977	14.262	109,90
9.	»PELISTERKA«	5.465	5.304	97,05
10.	»SKOPLJANKA«	1.908	2.140	112,16
11.	»TERME LIPIK«	17.003	17.008	100,03
12.	»MINAKVA«	2.652	2.322	87,56
14.	»HEBA«	13.748	14.457	105,16
15.	»KLOKOT«	4.247	3.822	89,99
16.	»VITINKA«	—	5.507	—
S K U P A J :		418.780	429.544	102,57

Popotna zgodba z Dunaja

Bil je več stoletij politično, poslovno in kulturno središče srednje Evrope in prestolnica črno-zolte obdonavske monarhije. Monumentalna arhitektonska razkošnost zgradb mu ohranja ta svojstven pečat. Dunaj je še vedno privlačen.

Dunajčani so družabni, z uglajenimi manirami. Posebno se raznežijo ob dobri kapljici in ubranih Straussovih vižah.

Prebivalci ostalih avstrijskih dežel pa jih ocenjujejo za ohole, prepotentne, da ne ošabne. Nič drugače kot to gledajo ljudje s periferije na prebivalce glavnih mest v drugih deželah sveta. Dunajsko prebivalstvo tvori skoraj 25% vsega avstrijskega prebivalstva.

Ob zadnjem poslovnem obisku naju je naš poslovni partner povabil okoli 22. ure na dom svojih staršev. Razkošna vila izven velemestnega dirrendaja, z atrijem, zimskim in letnim bazenom, air-conditioned, lovska soba, raritete, pištole, sulice in drugo orožje in trofeje z Jave, Balija, Amazonke, Mehike, Kenije in kdo-vedi od kod še vse ta eksotična oprema, ki ob pritaženju iluminaciji deluje skrivnostno in nenavadno.

Mož, gospodar, je doktor prava, ki pa ga je obesil na klin in se že več desetletij uspešno ukvarja z bolj donosnimi turističnimi posli. V svojem podjetju ima preko 350 avtobusov.

V veliki sprejemni sobi je bila zbrana prijetna družba pri »večerni party«: dva zakonska para iz Združenih držav in trije gostitelji. Starejši zakonec iz Amerike. »navdahnjen« od kozarcev Heurigenwein, je na vso moč dajal duška zadovoljstvu ob Reaganovi volilni zmagi na prejšnji dan. Kot tujca iz Titove Jugoslavije sva takoj postala središče pozornosti zbrane družbe. Gostitelj je bil že nekajkrat z jahto na našem morju. Američanom je slikovito opisoval lepote našega morja, naše ljudi in zanimivosti na našem Jadranu.

Američani so se navdušili tako, da so obljubili obisk našemu morju.

Ob kramljanju je bila z vprašanji posebno radovedna snaha Američanov: »Ali se razumete po Titovi smrti? Kako kaj Slovaki (!) in Srbi? Ali so plače v državnih (!) podjetjih stimulativne?« Z odgovori, popravki njenih vprašanj in s pojasnili ni bila povsem zadovoljna. »Če ste lastniki podjetij, koliko pa je moral vsak vložiti v konkretno podjetje? Koliko dobi, ko ga zapusti? Ali se delež obrestuje?«

Tipično pri tem je to, da je funkcijo samoupravljanja gledala in ocenjevala skozi očala profita in njegove stopnje. Osvoboditev dela, socialno varnost, politični pluralizem, družbeni fond preseženega dela — ni in ni ji šlo v glavo. Vse to ji je bilo nepojmljivo, čeprav je bila zelo inteligentna. Ocenil sem jo kot študentko le za potrebe high society krogov, ne pa za življenjski poklic.

»Zakaj se vaša komunistična ideologija in praksa ne pokriva s sovjetskim modelom komunizma. Ali komunizem ni svetovni proces in identična praksa?« Po obrazložitvi teh pojmov ni imela oporečnih vprašanj. Iznemada je vprašala, kaj so počele sovjetske vojne ladje v Splitu. Pojasnil sem ji, da pri nas sprejemamo prijateljske obiske tudi vojnih ladij, iz katerekoli strani neba. »Pa vendar, kaj so počenjali sovjetski mornarji v Splitu?« (O tem dogodku je tuji tisk dejansko poročal s prizvokom.) Da bi zaključil debato, sem obrnil odgovor na šaljivo plat: »To pa bi morali vprašati splitska dekleta. Prepričan sem, da niso počenjali nič nenavadnega.«

Ko je tustu, mornariškemu veteranu iz druge svetovne vojne, prevedla moj odgovor, je vzhiceno zavpil: »Prav imajo, živel Reagan!«

Sč.

Obiskali so nas mladinci iz Radenc

Mladinci iz Rogaške Slatine in Radenc so se pred leti dogovorili za tradicionalna športna srečanja, ki potekajo izmenično eno leto v Radencih, eno leto pa v Rogaški Slatini.

Letos smo bili prireditelji slatinski mladinci. Z Radenci smo se dogovorili za srečanje 18. oktobra.

Ob 9. uri smo jih počakali pred hotelom Bohor. Pozdravili smo se pristrčno, čeprav se večina nismo še nikoli videli. Ob topli malici (zajtrku) smo se kar hitro sprijateljili in še enkrat potrdili, da naše športno tekmovanje začnejo mladinke s kegljanjem v hotelu Donat. Istočasno so fantje odšli na športni park streljat in v klubske prostore igrat šah. Potem pa smo zamenjali: dekleta so odšla na strelšče, fantje pa kegljat. Naša dekleta so bila v kegljanju dobro pripravljena in so močno premagala nasprotno ekipo, enako tudi naši fantje. V streljanju pa so bili boljši fantje iz Radenc, dekleta pa iz Rogaške. Pohvaliti je treba tudi naše šahiste. Po končanih prvih petih disciplinah smo domači mladinci vodili s štiri proti ena.

Med tekmovanjem smo se osvežili s Trimvitom in gostje so bili zadovoljni s prvim delom srečanja.

Nekoliko manj smo bili navdušeni, ko smo morali na igrišče TVD Partizan, kajti zunaj je bilo hladno in od časa do časa je deževalo. Zato smo tudi odpovedali prej dogovorjeni tek na 60 in 600 me-

trov, kajti nogometno igrišče je bilo mokro in blatno in za tek neprimerno.

Zato so se fantje najprej pomerili v košarki. Z malo dobre volje in veliko humorja smo tekmo izpeljali do konca in čestitali ekipi Radenc, ki je zmagala.

Za konec smo prihranili najbolj priljubljeno športno panogo — nogomet. Igrišče je bilo seveda polno luž, zato smo se gledalci pristrčno nasmejali igralcem, ki so se »žrtvovali« za nas vse. Naši fantje očitno znajo bolje brcati (ali pa so imeli več sreče) in nasprotno ekipo so premagali z veliko prednostjo petih golov.

Mokri in umazani smo se vsi skupaj odpeljali z avtobusom gostov v hotel Donat, kjer so se igralci lahko stuširali in spravili v red, da so bili primerni za goste v restavraciji Pošta. Vsi smo bili že pošteno lačni, ko smo se ob 17. uri lotili našega drugega obroka, ki je bil kosilo in večerja obenem. (Prej smo računali, da bo tekmovanje končano že okrog 15. ure.)

Ko smo nekoliko dvignili moralno naših želodcev, smo drug drugemu razdelili razni reklamni material: značke, nalepke, kulije, obeske, prospekte... Težko pa smo čakali zaključka, ko je naša predsednica s pomočnikoma podelila diplome zmagovalnim ekipam. Poleg tega so dobili diplome tudi trije prvouvršeni v posameznih panogah. Mladinci iz Radenc so dobili skupno 5 diplom, naše mladinke in mladinci pa skupno 14 diplom in tudi pokal, ki je zašlužen ostal v Rogaški Slatini.

Ko so gostujoči mladinci zvedeli, da se ob 19. uri začne v restavraciji Pošta ples, so v en glas sklenili, da ostanejo. Bili smo nekoliko v zadregi, saj dodatnega stroška za vstopnino in morda še pijačo nismo predvidevali. Zato smo se dogovorili, da ostanemo na svoje stroške. Da nam ne bo kdo očital, da razmetavamo z družbenimi sredstvi. Tako smo naše prijateljsko srečanje nadaljevali do 10. ure zvečer, ko so se mladinci iz Radenc pristrčno poslovili z željo, da jim drugo leto obisk vrnemo. Vsak od nas je moral posebej obljubiti, da se naslednje leto zares vidimo.

Skoraj neverjetno je, da se lahko mladi v tako kratkem času sprijateljijo. Toda mladi smo drug do drugega iskreni in prav to nam zagotavlja vedno trdnejše prijateljstvo in povezavo s sorodno delovno organizacijo. In še nekaj je — čez leta bo današnja mladina gotovo prišla na vodilna delovna mesta in veliko lažje bo nadaljevati poslovne stike, če se bomo bodoči poslovni partnerji poznali že od mladih nog.

B. Š.

GOOOOOO!

Zakričale smo od navdušenja. Končno! Po sedmih minutah tekanja za žogo oziroma za fante, ki so si jo mimo nas lepo organizirano podajali, nam je uspelo dati prvi gol! Fantje so nam medtem dali že tri in če se jim ne bi smilile in če ne bi bili kavalirji, bi nam jih bili verjetno zabili še nekaj več...

Vse skupaj se je začelo na zadnjem mladinskem sestanku, ko smo se dogovorili za tekmo v malem nogometu. Mladinke proti mladincem! Zakaj se ne bi tudi dekleta malo razgibala pri moškem športu? Nič zato, če nismo nogometiške, važna je dobra volja! Te pa nam nikoli ne manjka. Dogovorili smo se za soboto, 14. junija ob treh popoldne na igrišču TVD Partizan v Rogaški Slatini. Za moško ekipo je bilo lahko, saj so menda vsi fantje že rojeni nogometiški. Ampak tudi dekleta nismo kar tako; z lahkoto smo sestavile osem člansko ekipo.

... Sodnik Branko je zažvižgal (še prej je obljubil, da bo nepristranski in ne bo navijal za fante) in obe ekipi sta pritekli na igrišče in se pozdravili. Dekleta z nekoliko tišjim (kakor se že spodobi za slabšega), zato pa fantje s toliko glasnejšim trikratnim »zdruvo«. Vse po pravilih. Podali smo si roke in ugotovili, da sta dve dekleti viška — hočem reči, me smo imele dve rezervi, fantje pa so bili toliko sigurni v sebe, da so prišli le s petčlansko ekipo in golmanom, kar je seveda za mali nogomet čisto zadosti.

Na začetku so nam fante dali prednost, torej žogo. Zal pa so nam jo že pri drugi podaji prestregli in komaj smo preprečile, da ni že na samem začetku padel gol. Fantje so igrali napadalno, hitro in ognjevito, kot da bi imeli proti sebi ekipo profesionalcev. Zato so nam že v drugem napadu dali gol. No, pa kaj! Stopile smo v krog na »bojni posvet«, določile, katere bodo igrale v obrambi in katere v napadu in že smo junaško krenile v ponovni napad, ki pa je bil kmalu zaključen (po zaslugi in v korist fantov, ki so nam spet vzeli žogo). Ampak sodnik je bil na mestu. To je bil faul! In naša žoga! Na žalost pa so se vsi naši napadi končali neuspešno, kajti moški golman je imel svoj gol v popolni oblasti.

Toda nismo obupale! Čeprav nekatere med nami niso še nikoli igrale nogometa, so se po nekaj minutah že naučile ustavljati in podajati žogo.

No in potem smo dosegle prvi zadetek. Ne bi povedala, kdo je imel za to največ zaslug, saj ni važno. Glavno je, da smo dale vsaj eden, častni gol.

Fantje so se seveda počutili v popolni premoči, igrali so se z nami kot mačke z miškami, a bili so malce preveč nepazljivi in zato nam je do konca prvega polčasa uspelo, da smo povedle s 4 : 3.

Ker se nekaterim že mudilo v službo, smo imeli samo petminutni odmor. Onemogle smo posedle v senco, kajti vročina je bila prav pasja. Ko smo določali datum tekme smo upoštevali možnost, da bo ta dan dež. Nihče pa se ni spomnil, da bi bilo lahko tako zelo vroče in zato nismo poskrbeli niti za navadno vodo. Dve igralki sta bili že tako na koncu z močmi, da se jih je usmilil eden izmed maloštevilnih gledalcev in jima prinesel lučko. Pa kaj, ko nas je bilo osem in smo si jo tovariško razdelile (in še na fante nismo pozabile).

Potem smo nadaljevali z razliko, da je šla za fante braniti punca, za dekleta pa fant. Zdaj smo imele še večjo voljo, kajti fantje niso imeli dosti možnosti, da bi dali gol Radotu, ki je branil vse živo. Nekaj časa so se z nami še poigravali, tako da smo dosegle še tri gole. Potem pa, ko je šla tekma že proti koncu in so videli da gre zares — takrat so tudi fantje začeli resno. Ampak nismo se dale in tudi naš golman ne! In bolj ko so tekle minute, manj možnosti je bilo, da fantje izenačijo, še manj, da zmagajo. Nesreča je bila v tem, da punce nismo kavalirji. Zato jim nismo hotele dati priložnosti za gol. Zanalasč ne! Zato, da ne bodo važni!

Z majno negotovostjo smo čakale sodnikov zadnji žvižg: za fante nikoli ne moreš vedeti, kako bodo reagirali, posebno ne, če izgubijo recimo tako častno nogometno tekmo proti puncam...

Ko je sodnik zažvižgal konec, smo se postavili v vrsti, se pozdravili in si čestitali. Bile smo presenečene, kajti fantje so bili skoraj bolj veseli naše zmage kakor me. Nobenega užaljenega ponosa, nobene jeze, nobene prizadetosti — na koncu smo bili še večji prijatelji.

Preoblekli smo se. Bili smo prepoteni do zadnjega lasu in žejni, da bi pili karkoli. Zato smo se morali osvežiti v najbližjem bifeju. Fantje so rekli, da se spodobi, da plačamo dekleta, ker smo zmagale. Me pa smo se spomnile, da smo se že prej dogovorili, da plača tisti, ki izgubi. No, nazadnje smo hoteli plačati vsi, pa so se fantje odločno uprli: hoteli so ostati kavalirji do konca. In da smo jih malo potolažile, te naše dobre, pristrčne zdraviliške fante, smo jim obljubile, da bomo še kdaj igrale z njimi. Morda bodo pa takrat zmagali.

BŠ

On: »Hk, oprostí žena, imeli smo tekmovanje v pitju.« se opravičuje močno natrkan mož.

Ona: »To vidim, povej mi le, kdo je bil drugi.«

»Končno mi je uspelo dobiti debelega prašiča za mojega moža.«

»To ste pa res dobro zamenjali.« ji odvrne pikra soseda.

On: »Hk, žena, pa je prav fletno na pevskih vajah. Takole, hk, še pred pričetkom vaj ga posušimo liter ali dva.«

Ona: »Ja, kdaj pa potem pojete?«

On: »Po cesti, ko gremo domov.«

VRELCI — glasilo delavcev Zdravilišča Rogaška Slatina. Izdajajo ga delavski sveti vseh TOZD in SDS Zdravilišča. Izhaja mesečno v nakladi 750 izvodov in ga prejemaajo vsi člani delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik: Stane Culež. Tisk in klišaji: CGP Večer. Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na osnovi mnenja republiškega sekretarja za informacije.